

[Hartel.]

for en Løsning af dette Spørgsmaal over for dette høje Ting og over for Finansudvalget og over for den højtærede Minister, som jeg ved interesserer sig for den paagældende Sag.

Det næste, jeg har at fremføre, er rettet til den højtærede Landbrugsminister og staa i Forbindelse med de Driftslaane-foreninger, der blev oprettet i Henhold til Lov Nr. 97 af 31. Marts 1928, hvilke Foreninger har henvendt sig til Landbrugsministeren. Det, Henvendelsen gik ud paa, var at faa en Ordning bragt i Stand, saaledes at de Tab, som disse Foreninger har lidt ved Tvangsauktioner, ved Akkorder, ved Saneringslaan o. s. v., som er overført paa en Konto i Erhvervenes Laanefond for Gæld i Henhold til solidarisk Hæftelse, maatte kunne bringes ud af Verden paa en saadan Maade, at den var endegyldigt bragt ud af Verden for de paagældende Foreninger, der næppe vil have nogen Mulighed for at udrede dette Beløb. Thi hvis der skulde gøres Brug af det solidariske Ansvar, vilde der opstaa den Situation, at mange, der vel i Dag er i Stand til at betale for sig selv, ikke vil være i Stand til at betale, naar de samtidig skulde udrede en betydelig Dækning for andres Tab.

Dernæst henstillede de paagældende Foreninger, at der ydes Hjælp til Førelse af de Regnskaber, som Foreningerne skal føre i Henhold til Anordninger fra Ministeriet, et Tilskud paa 50 Kr. pr. Forening og 1 Kr. pr. Medlem. Naar man fremsætter denne Anmodning nu, er det af den letforstaaelige Grund, at mange Medlemmer er udtraadt, og der er færre at fordele Omkostningerne paa, saaledes at de administrative Byrder bliver føleligere.

Den tredje og sidste Ting, som disse Foreninger anmodede om, var, at der maatte blive gennemført en almindelig Henstandslovgivning, ogsaa omfattende den kommende Juni Termin. Erhvervenes Laanefond, som har administreret disse Spørgsmaal, stort set hensynsfuldt over for Laantagerne — det skal jeg erkende efter talrige Forhandlinger, jeg har haft med Laanefonden —, er ikke i Stand til at meddele saadan Henstand, uden at det tiltrædes af samtlige solidarisk hæftende Medlemmer. Derimod vil en almindelig Henstandslovgivning, som omfatter samtlige Borgere i Landet, naturligvis ogsaa medføre, at der kan gives Henstand uden Risiko for senere Følger over for det solidariske Ansvar inden for disse Foreninger. Jeg vil anmode Landbrugsministeren om velvilligst at tage sig af disse Spørgsmaal.

Endelig vil jeg til Slut gøre en almindelig ganske kort Bemærkning. Det blev fremholdt af den socialdemokratiske Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, at vor Gruppe over for mange Spørgsmaal stillede sig paa et opportunistisk Standpunkt. Hvis det skal forstaaes derhen, at vi ikke er politiske Ideologer, skal jeg ikke have noget væsentligt at indvende over for denne Karakteristik. Dog vil jeg have Lov til at sige, at det maa have været klart fra vor Stillingtagen til alle Spørgsmaal af national, folkelig og religiøs Karakter, at vi har ganske udprægede Anskuelser af positiv Rækkevidde og Karakter, og at der her er Omraader, hvor vi ikke er tilbøjelige til at gaa ind paa noget som helst Kompromis eller nogen Forringelse af Respekten for disse Værdier hos den almindelige Befolkning.

I den økonomiske Politik erkender jeg, at vi har den Opfattelse, at der ikke er Bestandighed i de Dogmer og Teorier, der opstilles, men at det mere er at betragte som en Slags Arbejdshypoteser og Tilpasningsformer, som skiftende Tider stiller sig paa og benytter efter skiftende Indstilling. Det, vi tilstræber i den økonomiske Politik, er en vis praktisk Idealisme. Det kan ikke udtrykkes bedre end gennem et Ord af Carlyle — med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne citere det —: „Det er ikke, hvad et Menneske ejer eller savner i det ydre, som udgør dets Lykke eller Nød, men Følelsen af Uretfærdighed, som gør Livet utaaleligt.“ Enhver Politik, og der er det ogsaa underordnet, fra hvad Side i denne Sal den føres frem, som alvorligt stræber efter at borteliminere en saadan Uretfærdighed, kan paaregne Støtte fra vor Side.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Krag har Ordet for en kort Bemærkning.

Krag: Jeg er det ærede Medlem Hr. Hartel taknemmelig for, at han her har fremdraget de Vanskeligheder, som paa Grund af en Naturkatastrofe er opstaaet i Egnen omkring Thorsminde-Slusen. Det var som bekendt den 27. Oktober 1936, at den voldsomme sydvestlige Orkan havde hjemsogt Vestkysten, hvad der førte til disse Brud paa Slusesikringen, Nedbrydning af Diger og Oversanding af Veje og Arealer, kort sagt en Skade af den Beskaffenhed, at den truede med at foranledige Ødelæggelser af langt videregaaende Omfang, samtidig med at der navnlig hos Befolkningen opstod den alvorligste Frygt for Følgerne af en eventuelt kommende Storm.